

ภาคผนวก

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นเครื่องมือในการวิจัยเพื่อมุ่งหาแนวทางในการพัฒนาเยาวชนให้มีคุณภาพให้มากยิ่งขึ้น จึงขอให้นักเรียน ซึ่งเป็นบุคคลสำคัญที่ได้รับการเลือกให้เป็นตัวอย่างในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยครั้งนี้ คำตอบของนักเรียน จะได้รับการรักษาไว้เป็นความลับไม่นำไปเปิดเผยในที่ใด ๆ เป็นรายบุคคล ขอให้นักเรียนตอบแบบสอบถามทุกข้อ เพราะถ้าขาดข้อใดข้อหนึ่งไปแล้ว แบบสอบถามฉบับนี้จะนำไปใช้ประโยชน์ไม่ได้ โดยแบบสอบถามทั้งหมดมีจำนวนทั้งหมด 4 ตอน ดังนี้.-

- ตอนที่ 1 : ข้อมูลสภาพภาพส่วนตัวของนักเรียน
- ตอนที่ 2 : แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู
- ตอนที่ 3 : แบบสอบถามมโนภาพแห่งตน
- ตอนที่ 4 : แบบสอบถามสภาพแวดล้อมของโรงเรียนตามความคิดเห็นของนักเรียน

ตอนที่ 1 : สภาพภาพส่วนตัวของนักเรียน

1. เพศ () ชาย () หญิง
2. เข้าเรียนในโรงเรียนแห่งนี้ตั้งแต่ระดับชั้น
 () ม.1 () ม.4
3. ปัจจุบันกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น
 () ม.4 () ม.5 () ม.6
4. โปรแกรมที่เรียน
 () วิทยาศาสตร์ () ศิลปะ
5. อาชีพของบิดา
 () รับราชการ () รัฐวิสาหกิจ () ค้าขาย
 () เกษตรกรรม () รับจ้าง () อื่น ๆ (ระบุ).....
6. อาชีพของมารดา
 () รับราชการ () รัฐวิสาหกิจ () ค้าขาย
 () เกษตรกรรม () รับจ้าง () อื่น ๆ (ระบุ).....

ตอนที่ 2 : แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่

คำชี้แจงในการทำแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามฉบับนี้ต้องการถามเกี่ยวกับวิธีการที่บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ปฏิบัติต่อนักเรียน ขอให้นักเรียนตอบคำถามทุกข้อ ตามสภาพความเป็นจริงของนักเรียนให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โปรดตอบให้ครบทุกข้อ เพื่อประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าต่อไป และคำตอบของนักเรียนจะถือเป็นความลับ

2. วิธีการตอบแบบสอบถามชุดนี้มีทั้งหมด 60 ข้อ ขอให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อ และพิจารณาว่า ข้อความนั้นเป็นจริงสำหรับตัวนักเรียนมากน้อยเพียงใด แล้วใส่เครื่องหมาย / ลงในช่อง มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย หรือน้อยที่สุด เพียงข้อละ 1 ช่องเท่านั้น

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. พ่อแม่ไม่ค่อยให้ความสนใจในการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียน					
2. เมื่อนักเรียนขอความช่วยเหลือ พ่อแม่จะให้ความร่วมมือในการทำงานเป็นอย่างดี					
3. พ่อแม่มักคอยถามข่าว ทุกข์ สุข ที่นักเรียนได้รับจากโรงเรียนเป็นประจำ					
4. เมื่อนักเรียนทำผิดมักจะถูกลงโทษดุตัวอย่างรุนแรง					
5. พ่อแม่ยินดีให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมพิเศษของโรงเรียนตามที่นักเรียนสนใจ					

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
6. สิ่งที่ทำให้เด็กเรียนยุ่งยากใจ คือ การที่พ่อแม่เอาใจใส่เด็กเรียนมากเกินไป					
7. เมื่อเด็กเรียนขอเรื่องให้พ่อแม่ช่วยเหลือมักจะไม่ค่อยได้รับความร่วมมือ					
8. พ่อแม่แสดงความรักและให้ความอบอุ่นแก่เด็กเรียนอย่างไรเป็นกันเอง					
9. พ่อแม่แนะนำการศึกษาต่อและเลือกอาชีพแก่เด็กเรียนตามที่พ่อแม่ชอบ					
10. พ่อแม่ไม่ค่อยให้ความสนใจในการแต่งกายของเด็กเรียนเท่าที่ควร					
11. พ่อแม่แบ่งงานให้เด็กเรียนทำพอเหมาะกับความสามารถ					
12. พ่อแม่มักแสดงให้เด็กเรียนเห็นว่าเด็กเรียนยังเป็นเด็กไม่สามารถจะตัดสินใจปัญหาด้วยตนเองได้					
13. เด็กเรียนมักจะถูกพ่อแม่ว่ากล่าวตักเตือนในการเลือกคบเพื่อนอยู่บ่อย ๆ					
14. พ่อแม่ชมเชยและให้กำลังใจในกรณีที่เด็กเรียนทำงาน					

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
15. เวล่านักเรียนนอกนอกร้าน พ่อแม่จะคอยตักเตือนให้ระมัดระวังอันตรายด้วยความเป็นห่วง					
16. พ่อแม่ให้โอกาสนักเรียนที่จะพูดคุยหรือปรึกษาหาหรือด้วยน้อยมาก					
17. พ่อแม่อนุญาตให้นักเรียนออกไปเที่ยวนอกร้านตามสมควร					
18. เวลาไปโรงเรียนพ่อแม่มักจะคอยรับส่ง หรือให้นักเรียนไปกับผู้ที่พ่อแม่เห็นว่าไว้วางใจได้					
19. เมื่อนักเรียนกลับจากโรงเรียนไม่ตรงเวลา พ่อแม่มักจะพูดคุยติเตียนซ้ำซากไม่รู้จบ					
20. เมื่อนักเรียนทำผิดพ่อแม่จะชี้แจงความผิดให้ทราบก่อนแล้วจึงลงโทษ					
21. พ่อแม่คอยนั่งเป็นเพื่อนนักเรียนอ่านหนังสือหรือทำการบ้านเวลาค่ำคืน					
22. เมื่อนักเรียนขอเงินมักจะถูกพ่อแม่ดุด่าอยู่บ่อย ๆ					
23. เมื่อนักเรียนเสนอความคิดเห็น พ่อแม่จะรับฟังเป็นปรกติ					

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
24. พ่อแม่ต้องการให้เด็กเรียนทำ ตามสิ่งที่ท่านต้องการโดยปราศ จากข้อโต้แย้ง					
25. พ่อแม่ให้เงินเด็กเรียนใช้จ่ายไม่ เพียงพอกับความจำเป็น					
26. พ่อแม่ให้โอกาสนักเรียนคบ เพื่อนต่างเพศตามความเหมาะสม					
27. นักเรียนไม่ค่อยมีโอกาสไป เที่ยวกับเพื่อน ๆ นอกจากไปกับ พ่อแม่					
28. เมื่อนักเรียนแจ้งผลการเรียน ให้ทราบพ่อแม่มักจะรู้สึกเฉย ๆ					
29. เมื่อนักเรียนทำงานผิดพลาด พ่อแม่จะให้โอกาสแก้ตัวใหม่					
30. เมื่อนักเรียนจะออกไปธุระนอก บ้านพ่อแม่มักจะซักถามรายละเอียด ว่าจะไปพบใครที่ไหน					
31. เมื่อนักเรียนทำผิดพลาด มักจะ ถูกพ่อแม่ตำหนิบ่อย ๆ					
32. พ่อแม่ให้เด็กเรียนมีสิทธิในการ ใช้สิ่งของทุกอย่างในครอบครัว					
33. พ่อแม่จะสืบประวัติส่วนตัวของ เพื่อน ๆ นักเรียนเป็นประจำ					
34. พ่อแม่คอยบ่นจู้จี้ ตีโน่นตีนี้ ขณะ ที่นักเรียนกำลังทำงาน					

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
35. เมื่อผลการเรียนของนักเรียนไม่ดีพ่อแม่จะให้โทษและพูดให้กำลังใจ					
36. พ่อแม่คอยตักเตือนและควบคุมในการอ่านหนังสือทุกประเภท					
37. พ่อแม่อนุญาตให้นักเรียนหาเพื่อน ๆ มาที่บ้านได้ทุกคน					
38. เมื่อนักเรียนทำความดีมักไม่ได้รับค่ายก่งช้มเชยจากพ่อแม่					
39. เมื่อนักเรียนเจ็บป่วย พ่อแม่จะคอยดูแลเอาใจใส่เป็นพิเศษ					
40. เวลาทะเลาะกับพี่ ๆ น้อง ๆ นักเรียนจะถูกตำหนิมากกว่าคนอื่น					
41. พ่อแม่ยอมรับและเชื่อถือในความสามารถของนักเรียน					
42. พ่อแม่ให้นักเรียนแต่งกายโดยอิสระและแบบที่สุภาพเป็นประจํา					
43. พ่อแม่มักจะยกย่องความดีของคนอื่นมาเปรียบเทียบกับนักเรียน					
44. พ่อแม่ยินดีให้ความคิดเห็นเมื่อนักเรียนต้องการขอคำปรึกษา					
45. เมื่อนักเรียนขออนุญาตไปเที่ยวกับเพื่อน ๆ มักไม่ได้รับอนุญาต					

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
46. พ่อแม่รักนักเรียนไม่เท่ากับรักคนอื่น ๆ ในบ้าน					
47. เมื่อนักเรียนทำดี พ่อแม่จะชมเชยให้กำลังใจ					
48. พ่อแม่ห้ามไม่ให้นักเรียนออกนอกบ้านเวลาค่ำคืน เพราะกลัวจะได้รับอันตราย					
49. พ่อแม่ไม่ให้ความสนใจเกี่ยวกับความเป็นอยู่ของนักเรียนเท่าที่ควร					
50. พ่อแม่เปิดโอกาสให้นักเรียนจัดแต่งบ้านเรือนตามสมควร					
51. พ่อแม่ไม่ค่อยเปิดโอกาสให้นักเรียนทำอะไรตามลำพัง					
52. พ่อแม่มักตำหนินักเรียนเมื่ออยู่ต่อหน้า พี่ ๆ น้อง ๆ					
53. พ่อแม่จะดุด่าว่ากล่าวหรือทำโทษเมื่อลูกทุกคนทำผิดโดยไม่ยกเว้นคนใดคนหนึ่ง					
54. เมื่อนักเรียนกลับบ้านผิดเวลา พ่อแม่จะแสดงความห่วงใยมาก					
55. เมื่อนักเรียนหนึ่งคุยสนุกกับเพื่อน มักจะถูกพ่อแม่ตำหนิ					
56. ทุกครั้งที่นักเรียนไม่ทำตามสิ่งที่พ่อแม่ต้องการ ท่านจะถามถึงเหตุผล					

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
57. เมื่อเวลาซื้อข้าวของเครื่องใช้ พ่อแม่มักจะเลือกซื้อให้เอง					
58. สิ่งที่ทำให้เด็กเรียนยุ่งยาก มากที่สุดคือการที่พ่อแม่ไม่ค่อย ให้ความสนใจกับเด็กเรียนเท่าที่ ควร					
59. เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นในครอบครัว พ่อแม่ยินดีที่จะให้เด็กเรียนมีส่วน ร่วมในการตัดสินใจปัญหานั้น					
60. พ่อแม่ไม่ยอมให้เด็กเรียนคบต่าง เพศ เพราะกลัวเสียเด็ก					

ตอนที่ 3 : แบบสอบถามมโนภาพแห่งตน

คำชี้แจงในการทำแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามฉบับนี้ต้องการถามความรู้สึกนึกคิดทั่ว ๆ ไปของนักเรียน ขอให้นักเรียนตอบคำถามทุกข้อตามความรู้สึกที่แท้จริง และโปรดตอบให้ครบทุกข้อ เพื่อเป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าต่อไป คำตอบทุกข้อของนักเรียนจะถือเป็นความลับ

2. วิธีการตอบ แบบสอบถามชุดนี้มีทั้งหมด 60 ข้อ ขอให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อและพิจารณาว่าข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกนึกคิดที่แท้จริงของนักเรียนเพียงใดแล้วใส่เครื่องหมาย / ลงในช่อง จริงที่สุด ค่อนข้างจริง จริงปานกลาง ไม่ค่อยจริง หรือไม่จริงเลย เพียงข้อละ 1 ช่องเท่านั้น

ข้อความ	จริง ที่สุด	ค่อนข้าง จริง	จริง ปาน กลาง	ไม่ ค่อย จริง	ไม่ จริง เลย
1. โดยปกติเพื่อน ๆ มักจะเห็นด้วยกับความคิดของฉัน					
2. ฉันเป็นคนร่าเริง สนุกสนาน					
3. ฉันรู้สึกว่าเข้ากับเพื่อนไม่ได้					
4. ถ้ามีโอกาสฉันมักจะเล่นเกมหรือกีฬาต่างๆเสมอ					
5. ฉันตื่นเต้น ตกใจง่ายอยู่เสมอ					
6. ฉันชอบยิ้มแย้ม ทักทายคนอื่น					
7. เมื่อทำอะไรไม่สำเร็จ ฉันรู้สึกท้อแท้สิ้นหวัง					
8. ฉันจะแบ่งเวลาในการเรียน เล่น และช่วยงานบ้านให้เป็นเวลาเสมอ					
9. ฉันพอใจที่จะอยู่ตามลำพัง ห่างไกลจากคนอื่น					
10. ฉันเป็นสมาชิกคนสำคัญของครอบครัว					

ข้อความ	จริง ที่สุด	ค่อนข้าง จริง	จริง ปาน กลาง	ไม่ ค่อย จริง	ไม่ จริง เลย
11. บางครั้งเมื่ออยู่คนเดียว ฉันนึกกลัวขึ้นมาโดยไม่มีสาเหตุ					
12. ฉันเคยช่วยเหลือหรือแนะนำวิธีแก้ปัญหาแก่คนอื่น					
13. ฉันรู้สึกว่าเป็นคนอ่อนเพลียง่าย					
14. ฉันชอบนั่งฟังอยู่คนเดียว					
15. ฉันทำการบ้าน งานบ้าน เสร็จทุกครั้ง					
16. ฉันรักใคร่ปรองดองกับพี่และน้องเป็นอย่างดี					
17. ฉันมีเรื่องกลุ้มใจอยู่เสมอ					
18. เมื่อแก้ปัญหาเองไม่ได้ ฉันจะถามและขอคำแนะนำจากผู้ใหญ่					
19. ฉันชอบทำงานคนเดียวมากกว่าทำงานร่วมกับคนอื่น					
20. ฉันมีความเชื่อมั่นในตัวเองมาก					
21. พ่อและแม่ของฉันรักและเอาใจใส่กันดี					
22. ฉันมีความสามารถในการเล่นกีฬา					
23. ฉันรู้สึกตัวว่าเป็นคนเจ้าอารมณ์					
24. ฉันสามารถทำตัวเข้ากับคนทุกประเภทได้					
25. บางครั้งฉันรู้สึกว่าตนเองไม่มีอะไรดีเลย					
26. ฉันรู้สึกสนุกสนานในหมู่เพื่อนฝูงมาก					
27. ในกลุ่มเพื่อน ไม่มีใครมีความสามารถเกินฉัน					
28. ฉันไม่ต้องการเป็นมิตรกับคนอื่น					
29. ฉันเป็นคนมีความคล่องแคล่วว่องไว					
30. ฉันไม่โกรธใครง่าย ๆ					
31. ฉันมีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์					

ข้อความ	จริง ที่สุด	ค่อนข้าง จริง	จริง ปาน กลาง	ไม่ ค่อย จริง	ไม่ จริง เลย
32. ฉันคิดว่าโลกนี้สนุกสนานน่าอยู่					
33. เพื่อนพวกรักนิยมนิยมชมชอบฉัน					
34. ฉันชอบอยู่เฉย ๆ ไม่ต้องทำอะไร					
35. เมื่อเพื่อนทำอะไรแก่ฉัน ฉันจะหาทางตอบแทน เขา					
36. ฉันเป็นคนสุขุมรอบคอบ					
37. การเสี่ยง พจญภัย เป็นสิ่งที่ฉันชอบ					
38. ฉันไม่สบายใจเมื่อเห็นเพื่อนมีความสามารถ เหนือกว่า					
39. ฉันเป็นคนใจเย็น					
40. ฉันไม่เฉลียวฉลาดฉับไว					
41. ฉันรู้สึกสนุกสนาน เมื่อสามารถเข้าหาให้เพื่อน โกรธได้					
42. เมื่อสิ่งที่ฉันทำนั้นถูกต้องมีเหตุผล ฉันจะทำทันที					
43. ฉันไม่พิจารณาใคร					
44. ฉันมักจะยอมแพ้เสมอไม่ว่าเรื่องอะไรก็ตาม					
45. ฉันมีความสุขสดชื่นเสมอ ไม่ว่าจะอยู่ที่ใด					
46. ฉันไม่ชอบชมเชย ยกย่องคนอื่นที่มีความสามารถ					
47. ฉันเป็นคนขี้อาย ประหม่าเมื่อเข้าสังคม					
48. ฉันรู้สึกตัวว่าสติปัญหาคือดีกว่าเพื่อน					
49. ฉันมีความสุขใจเมื่อได้ช่วยเหลือผู้อื่น					
50. ฉันทำงานเชิงซ้ำอึดอัด					
51. ฉันมีหน้าตาสวยงาม					

ข้อความ	จริง ที่สุด	ค่อนข้าง จริง	จริง ปาน กลาง	ไม่ ค่อย จริง	ไม่ จริง เลย
52. แม้ว่ายังไม่รู้จักกันดีพอ แต่ฉันก็อยากจะคบกับ เพื่อนใหม่					
53. ฉันไม่ชอบอ่านหนังสือ					
54. ยังมีคนที่น่าสงสารที่ฉันควรช่วยเหลืออีกมาก					
55. บางครั้งฉันอยากทบทวนตัวเอง					
56. ฉันไม่ถนัดในการร้องเพลงและการแสดง					
57. ฉันทะเลาะขัดแย้งกับเพื่อนเป็นประจำ					
58. ฉันเป็นคนมีความมานะพยายาม					
59. บางทีฉันอยากจะหาเรื่องชกต่อย ตบตีกับใคร สักคนหนึ่ง					
60. ฉันหักทลาย พูดคุยกับคนอื่นเสมอ					

ตอนที่ 4 : แบบสอบถามสภาพแวดล้อมของโรงเรียนตามความคิดเห็นของนักเรียน

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการทราบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมของครู และพฤติกรรมของเพื่อน ซึ่งไม่มีคำตอบถูกหรือผิด คำตอบของนักเรียนจะได้รับการรักษาไว้เป็นความลับ ไม่นำไปเปิดเผยในที่ใด ๆ เป็นรายบุคคล ฉะนั้น ขอให้นักเรียนตอบด้วยความสบายใจ และตอบตามความคิดเห็นที่แท้จริงของนักเรียนให้มากที่สุด โปรดตอบทุกข้อ เพราะถ้าขาดข้อใดข้อหนึ่งไปแบบสอบถามนี้จะนำไปใช้ประโยชน์ไม่ได้

นักเรียนจงอ่านข้อความเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของโรงเรียน โดยพิจารณาว่าข้อความใดที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียน แล้วกาเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ต้องการเพียง 1 ช่องเท่านั้นในแต่ละข้อ

ข้อความ	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
1. ครูมีเมตตาต่อนักเรียน					
2. ครูมีความละเอียดง เลือกที่รักมักที่ชัง					
3. ครูเป็นคนร่าเริง					
4. ครูไม่เสียสละเพื่อนักเรียน					
5. ครูคอยให้ความช่วยเหลือ เป็นกำลังใจแก่นักเรียน					
6. ครูไม่ค่อยยกย่อง ชมเชย นักเรียนที่ทำงานดี					
7. ครูเป็นคนใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน					

ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
8. ครูแต่งกายสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมกับกาลเทศะ					
9. การอบรมความประพฤติทุก ๆ เช้าของครู เป็นสิ่งที่น่าเบื่อของนักเรียน					
10. ครูมีวิธีการลงโทษนักเรียนที่ทำความผิดได้อย่างเหมาะสม					
11. ครูเข้มงวดกวดขันเรื่องความประพฤติของนักเรียนมากเกินไป					
12. ครูจะลงโทษนักเรียนเฉพาะนักเรียนที่กระทำผิดจริงเท่านั้น					
13. ครูฝ่ายปกครองมักลงโทษนักเรียนโดยอารมณ์มากกว่าเหตุผล					
14. ครูชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ของโรงเรียน					
15. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนเข้าพบเมื่อมีปัญหา					
16. ครูไม่เคยให้ความสนใจในความเป็นอยู่ของนักเรียน					
17. นักเรียนรู้สึกมีความสุขกับการได้ทำงานร่วมกับเพื่อน					
18. นักเรียนถูกเพื่อนกลั่นแกล้งรังแกเสมอ					
19. เพื่อนให้ความเป็นกันเองแก่นักเรียน					
20. เพื่อนมีส่วนทำให้การเรียนของนักเรียนไม่ได้ผลเท่าที่ควร					

ข้อความ	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
21. เพื่อนคอยให้ความช่วยเหลือนักเรียนในด้าน การเรียน 22. นักเรียนได้รับการดูแลเหยียดหยามจาก เพื่อนที่มีฐานะดีกว่า 23. เพื่อน ๆ ยอมรับในความสามารถของ นักเรียน 24. เมื่อนักเรียนมีปัญหา เพื่อนที่มีฐานะดีเท่านั้น ที่จะช่วยนักเรียนได้ 25. นักเรียนและเพื่อนได้รับคำชมเชยในความ สามัคคีของกลุ่ม 26. นักเรียนมีเรื่องโต้แย้งส่วนตัวกับเพื่อนรุ่น เดียวกัน 27. เพื่อน ๆ มักจะเอาเปรียบนักเรียน 28. เพื่อนสนิทของนักเรียนเข้าใจในตัวของ นักเรียน					

ที่ ทม 0510/0435

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

บัณฑิตวิทยาลัย

อ. เมือง จ.ขอนแก่น 40002

8 กุมภาพันธ์ 2537

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลทำวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนขอนแก่นวิทยายน

ด้วยนางอัญชลี หนักแน่น นักศึกษาปริญญาโท สาขาจิตวิทยาการศึกษา (ภาคพิเศษ) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น กำลังวิทยานิพนธ์เรื่อง การเปรียบเทียบมโนภาพแห่งตน การอบรมเลี้ยงดูและสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิดวินัย และนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตเทศบาลเมืองขอนแก่น ซึ่งได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้านี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยดำเนินการเก็บข้อมูลในระหว่างวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2537 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2537 เพื่อให้การศึกษาค้นคว้านี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้ นางอัญชลี หนักแน่น ดำเนินการเก็บข้อมูลตามความประสงค์ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น
หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) นิพนธ์ จันทร์โพธิ์

(นายนิพนธ์ จันทร์โพธิ์)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. (043) 239603

ที่ ทม 0510/0436

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

บัณฑิตวิทยาลัย

อ. เมือง จ. ขอนแก่น 40002

8 กุมภาพันธ์ 2537

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลทวิวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนกัลยาณวัตร

ด้วยนางอัญชลี หนักแน่น นักศึกษาปริญญาโท สาขาจิตวิทยาการศึกษา (ภาคพิเศษ) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น กำลังวิทยานิพนธ์เรื่อง การเปรียบเทียบมโนภาพแห่งตน การอบรมเลี้ยงดูและสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิดวินัย และนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตเทศบาลเมืองขอนแก่น ซึ่งได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้านี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยดำเนินการเก็บข้อมูลในระหว่างวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2537 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2537 เพื่อให้การศึกษาค้นคว้านี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้ นางอัญชลี หนักแน่น ดำเนินการเก็บข้อมูลตามความประสงค์ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น
หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) นิพนธ์ จันทร์โพธิ์

(นายนิพนธ์ จันทร์โพธิ์)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. (043) 239603

ที่ ทม 0510/0437

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

บัณฑิตวิทยาลัย

อ. เมือง จ.ขอนแก่น 40002

8 กุมภาพันธ์ 2537

เรื่อง ขออนุมัติโครงการเก็บข้อมูลทำวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย

ด้วยนางอัญชลี หนักแน่น นักศึกษาปริญญาโท สาขาจิตวิทยาการศึกษา (ภาคพิเศษ) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น กำลังวิทยานิพนธ์เรื่อง การเปรียบเทียบมโนภาพแห่งตน การอบรมเลี้ยงดูและสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิดวินัย และนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย ในระดับ ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตเทศบาลเมืองขอนแก่น ซึ่งได้กำหนดกลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยดำเนินการเก็บข้อมูลในระหว่างวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2537 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2537 เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น จึงใคร่ขออนุมัติโครงการให้ นางอัญชลี หนักแน่น ดำเนินการเก็บข้อมูลตามความประสงค์ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น
หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) นิพนธ์ จันทร์โพธิ์

(นายนิพนธ์ จันทร์โพธิ์)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. (043) 239603

ภาคผนวก ข
สูตรสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สูตรสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สูตรการคำนวณมัธยฐานเลขคณิต (Arithmetic mean)
(Walpole, 1978)

$$\bar{x} = \frac{\sum_{i=1}^n x_i}{n}$$

เมื่อ $\bar{x}$ = ค่ะแนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
 x_i = ผลรวมของค่ะแนของตัวอย่างทั้งหมด
 n = จำนวนตัวอย่างทั้งหมด

2. สูตรการคำนวณส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
(Walpole, 1978)

$$s = \sqrt{\frac{n \sum_{i=1}^n x_i^2 - (\sum_{i=1}^n x_i)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ s = ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
 n = จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
 x_i = ผลรวมของค่ะแนของกลุ่มตัวอย่างยกกำลังสอง
 x = ผลรวมของค่ะแนของกลุ่มตัวอย่าง

3. สูตรการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง (Reliability coefficient) ของแบบสอบถามแต่ละฉบับใช้วิธีการหาความคงที่ภายใน (Internal consistency) ด้วยสูตรค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) (Cronbach, 1951)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum v_i}{v_t} \right]$$

ในที่นี้ α = ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค
 n = จำนวนข้อของแบบสอบถาม
 v_i = ผลรวมของความแปรปรวนของค่ะแนแบบสอบถามในแต่ละข้อ
 v_t = ความแปรปรวนของค่ะแนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

4. สูตรที่ใช้ในการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ของมโนภาพแห่งตนของนักเรียนและคะแนนเฉลี่ยของสภาพแวดล้อมของโรงเรียนตามความคิดเห็นของนักเรียน ระหว่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมพิศวงและนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่เหนือ โดยทดสอบที่ (t-test)

4.1 สูตรการทดสอบความเท่ากันของความแปรปรวน (Variance) โดยใช้ F-test ซึ่งมีสูตรดังนี้. - (Walpole, 1978)

$$F = \frac{S_1^2}{S_2^2} \quad ; \quad S_1^2 > S_2^2 \quad \text{เมื่อ } v_1 = n_1 - 1 ; v_2 = n_2 - 1$$

4.2 ถ้าปรากฏว่าความแปรปรวนของประชากรสองกลุ่มเท่ากัน ($\sigma_1^2 = \sigma_2^2$) ใช้การทดสอบที่ แบบ Pool variance estimate (Walpole, 1978)

$$t = \frac{(\bar{X}_1 - \bar{X}_2) - d_0}{s_p \sqrt{\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2}}} \quad ; \quad v = n_1 + n_2 - 2$$

$$; \quad \sigma_1^2 = \sigma_2^2 \quad \text{but unknown}$$

$$s_p^2 = \frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2}$$

4.3 ถ้าปรากฏว่าความแปรปรวนของประชากรสองกลุ่มแตกต่างกัน ($\sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$) ใช้การทดสอบที่ แบบ Separate variance estimate (Walpole, 1978)

$$t = \frac{(\bar{X}_1 - \bar{X}_2) - d_0}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}} \quad ; \quad v = \frac{[(S_1^2 / n_1) + (S_2^2 / n_2)]^2}{\frac{(S_1^2 / n_1)^2}{n_1 - 1} + \frac{(S_2^2 / n_2)^2}{n_2 - 1}}$$

$$; \quad \sigma_1^2 = \sigma_2^2 \quad \text{and unknown}$$

ในที่นี้ s_1^2 และ s_2^2 เป็นความแปรปรวนของคะแนนของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมพิศวงและอยู่เหนือตามลำดับ โดย $s_1^2 > s_2^2$

$\bar{x}_1$, $\bar{x}_2$ เป็นคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิดปกติและอยู่ในวินัยตามลำดับ

n_1 , n_2 เป็นจำนวนตัวอย่างนักเรียนของกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิดปกติและอยู่ในวินัยตามลำดับ

v_1 , v_2 เป็นองศาแห่งความเป็นอิสระ (Degree of freedom) ของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิดปกติและอยู่ในวินัยตามลำดับ

5. สูตรการเปรียบเทียบสัดส่วนของนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิดปกติระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แบบให้ความคุ้มครองมากเกินไป และแบบปล่อยปละละเลย โดยการทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square test) (สัมพันธ, 2529)

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^c \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}} \quad ; \quad df = (c-1)(r-1)$$

ในที่นี้ χ^2 = ค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้

O_{ij} และ E_{ij} เป็นจำนวนนักเรียนที่ได้จากการสังเกต (Observed frequency) และจำนวนนักเรียนที่ได้จากการคาดหวัง (Expected frequency) ในแถว(row)ที่ i สดมภ์(column)ที่ j ตามลำดับ

r และ c เป็นจำนวนแถว (row) และจำนวนสดมภ์ (column) ในตารางการณัจร (Contingency table) ตามลำดับ

6. กรณีผลการทดสอบไคสแควร์ดังกล่าวมีนัยสำคัญ จะทำการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple comparison) ด้วยวิธีการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ (Paired comparison) ทั้งนี้ ในการทดสอบสัดส่วนนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิดปกติ ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใดบ้างที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ใช้สูตร (Walpole, 1978)

$$z = \frac{\hat{p}_1 - \hat{p}_2}{\sqrt{\frac{\hat{p}_1 \hat{q}_1}{n_1} + \frac{\hat{p}_2 \hat{q}_2}{n_2}}}$$

ในที่นี้ $\hat{p}_1$, $\hat{p}_2$ เป็นสัดส่วนนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิดวินัยที่ได้รับการ
อบรมเลี้ยงดูแบบที่ 1 และแบบที่ 2 ตามลำดับ
 q_1 , q_2 เป็นสัดส่วนนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่วินัยที่ได้รับการ
อบรมเลี้ยงดูแบบที่ 1 และแบบที่ 2 ตามลำดับ
 n_1 , n_2 เป็นจำนวนนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบที่ 1
และแบบที่ 2 ตามลำดับ

สำหรับค่าวิกฤตที่ใช้ในการตัดสินใจว่าการทดสอบสัดส่วนนักเรียนที่มี
พฤติกรรมผิดวินัยที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใดบ้าง ที่แตกต่างกันอย่างมีนัย
สำคัญ โดยการควบคุมให้ระดับความมีนัยสำคัญ (α) เท่ากับ .05 ใช้
Scheffe'type coefficient (s^*) ตามสูตรดังนี้.-
(Marascuilo, 1977)

$$s^* = \sqrt{\chi^2_{v:1-\alpha}}$$

7. การคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จากสูตร
(Yamane, 1973)

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

7.1 ขนาดของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิดวินัย (n_1)

ในที่นี้ N_1 = ขนาดของประชากรนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิดวินัย
= 670 คน

e = ความน่าจะเป็นในการเกิดความคลาดเคลื่อน = .05

$$\text{ดังนั้น } n_1 = \frac{670}{1 + 670(.05)^2} = 250.47$$

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิดวินัย

จำนวน 270 คน

7.2 ขนาดของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย (n_2)

ในที่นี้ N_2 = ขนาดของประชากรนักเรียนที่มีพฤติกรรม
อยู่ในวินัย

= 4036 คน

e = ความน่าจะเป็นในการเกิดความ

คลาดเคลื่อน = .05

$$\text{ดังนั้น } n_2 = \frac{4036}{1 + 4036(.05)^2} = 363.93$$

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมอยู่ในวินัย

จำนวน 370 คน